

SZENTMÁRTONI JÁNOS

ARS POETICA HELYETT

*Sokáig kerestem formáját a szónak,
mi előtt – ha törnek is – meghajolnak.*

*Vizsgáltam felülről, míg testvév lettem,
s mi előtte voltam, lassan elfeledtem.*

*Mi előtte voltam: élmény, anyag, élet,
mint időző felhő, porladt, semmivé lett.*

*Néhanapján földbe bújok, árkot ások,
gyökérbe fonnak apró megalkuvások.*

*Valamit építtek mégis, napról napra,
hogy készen legyen majd felavatva –*

*mert felépülök egyszer: ágakból fészek,
s mi előtte voltam: élmény, anyag, élet,*

*újra fornni kezdheth bennem, üres forma,
s leplet rántva kel fel, ki már haldokolna.*